

[Lilli Gyldenkilde]

af dem ved godt, at de kan risikere at skulle komme til at leve på disse satser som arbejdsløse. Det er asocialt, og jeg kan forstå, hvis der kommer et oprør udefra, som siger: nu vil vi altså ikke finde os i det mere.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Regeringen har med kirurgisk præcision dygtigt og sikkert skåret med kniven alle de steder, hvor det svækker arbejderklassens og fagbevægelsens magt mest, og hvor det koster dem, der har det dårligst i samfundet, mest. Det går igen i alle de besvarelser, vi har set i udvalgsarbejdet, og vi har set i betækningsbidragene, at dette koster de arbejdsløse, bistandsklienterne, modtagere af sociale ydelser meget, meget dyrt. Det ved både regeringen og de radikale udmærket. Derfor er det også hyklerisk af økonomiministeren at sige, at det i virkeligheden er socialt retfærdigt. Den person, der er på dimittendsatsen på 266 kr. om dagen, synes nok ikke, det er specielt retfærdigt, at han eller hun ikke bliver reguleret før tidligst den 1. april 1986.

I forbindelse med denne lovpakke er der også tanker om at omlægge hele dagpengesystemet. Hvordan er lidt uklart endnu, men retningspilen er klar nok: i første omgang lægger man op til et system, hvor de arbejdsløse skal til at forsikre sig individuelt, hvis de vil have en arbejdsløshedsunderstøttelse, der ligger ud over en fast, lav sats – en fast, lav sats, som man har opereret med i lang tid, idet satsen har været låst fast.

Bemærkningerne om, at nu skal ikke-arbejdsløshedsforsikrede også »solidarisk« til at betale til arbejdsløshedsforsikringen, kan man kun tolke sådan, at nu skal vi have indført et enstrengt system, et enstreget system, som skal væk fra arbejdsløhedskasserne, i alle tilfælde på lidt længere sigt. Alle herinde ved udmærket godt, hvordan det vil svække fagbevægelsens magt, og det er selvfølgelig også meningen. Det er de borgerlige, der har magten, og de bruger den: det er der måske heller ikke noget mærkværdigt i. Det eneste modsvar, de vil kende, er ordet magt. Derfor hjælper appeller om social retfærdighed ikke en disse. Det eneste, der hjælper, er, at lønarbejderne finder sammen og kæmper imod, går til modangreb og viser, at de ikke vil finde sig i de nedskæringer, der hagler ned. Det

er den eneste vej frem. Derfor må kræfterne samles og koordineres mellem privat ansatte og offentligt ansatte. Hvis lønmodtagerne handler og står samlet, kan de nemlig få fremprovokeret en politik i arbejderklassens interesse. Appeller er ligegyldige.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg vil gerne sige til fru Mette Groes og fru Birthe Hansen, der taler om beskæringer af børnetilskud, at man vender tingene på hovedet. Det, det drejer sig om, hvis man følger selve grundprincippet i de nye reguleringsbestemmelser, er, at de forskellige ydelser reguleres med 2 pct. pr. år i stedet for med 4 pct. pr. år. Skulle man have fulgt den oprindelige systematik, ville det have medført, at almindeligt børnetilskud, forhøjet og ekstra børnetilskud samt ungdomsydelse kun skulle have været reguleret med 1 pct. Efter forliget reguleres det med 2 pct., og derfor er det set i forhold til den samlede systematik en forbedring.

Det er naturligvis korrekt – det fremgår også af svaret på spørgsmål 1 til socialudvalget – at det særlige børnetilskud og normalbidragene reguleres med 2 pct. i modsætning til 4 pct. før. Det gør andre sociale ydelser også, så det er i fuld overensstemmelse dermed. Det ville være ulogisk, hvis man gennemførte en særlig regulering på de 4 pct. for det særlige børnetilskud, som det er anført i svaret på spørgsmål 1. Det, jeg synes man skulle hæfte sig ved, er ikke det negative aspekt i 2 pct. reguleringen på dette område, det er det positive i, at de almindelige, forhøjede og ekstra børnetilskud samt ungdomsydelsen i virkeligheden reguleres mere positivt end under den hidtidige ordning.

Jeg vil godt sige til det spørgsmål, fru Birthe Hansen rejser om, hvad det betyder med børnetilskuddene, at jeg synes, det er bedst at henholde sig til det svar, der er givet til udvalget på spørgsmål 5, side 7, hvor de forskellige satser inden for de forskellige børnetilskudssystemer er opført.

Boligministeren (Bollmann):

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag om boligydelsen, og jeg må sige, at jeg er noget forundret over, at det er blevet stillet, i hvert fald når man tager udgangspunkt i førstebehandlingen, hvor man har